

[Lars P. Jensen.]

den danske industriproduktion, som liberaliseres, vil stige fra 36 pct. til 92 pct., således at kun 8 pct. af den egentlige industriproduktion fortsat vil være underkastet importrestriktioner.

Jeg skål ikke gøre mange bemærkninger om liberaliseringen og valutaloven. Disse spørgsmål vil for socialdemokratiets vedkommende blive omtalt af det ærede medlem hr. Chr. Christiansen, men jeg vil dog gøre et par betragtninger gældende.

For det første kan man rejse det spørgsmål — og må vel rejse det — om afviklingen af restriktionerne på nogle områder ikke er for hurtig. Den højtærede finansminister er jo selv inde på disse problemer i sin fremsættelsestale til toldlovsforslaget, idet han siger — jeg citerer —:

„Det er formentlig heller ikke for meget at sige, at der vist fra praktisk taget alle sider er enighed om, at en ændring af importforholdene, hvorved den særlige danske importregulering bliver afviklet, er meget ønskelig, og denne opfattelse synes også at være fremherskende inden for erhvervslivet.“

Og ministeren fortsætter:

„De modstridende synspunkter vedrører derfor formentlig mere spørgsmålet om, hvorledes omlægningen nærmere skal gennemføres, altså hvor hurtigt afviklingen af importreguleringen skal ske, og hvad ændringerne i toldtariffen skal gå ud på, end selve det principielt ønskelige i en sådan omlægning.“

Jeg er enig heri, og spørgsmålet må være: 1) hvor hurtigt skal afviklingen foregå? 2) hvilken told skal sættes i stedet for importreguleringen? Jeg vil i denne forbindelse også gerne gøre opmærksom på, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i forhandlingerne omkring tilblivelsen af disse forslag har gjort gældende — jeg citerer —:

„at for den store gruppe af bundne varer bør man ikke afvikle restriktionerne over for de øvrige frihandelslande hurtigere, end forpligtelserne ifølge aftalen bestemmer.“

Det er som sagt Erhvervsrådets stilling til dette spørgsmål, og det er klart, at disse synspunkter må gå ind i udvalgets overvejelser og forhandlinger.

Toldlovsforslaget, som den højtærede

finansminister har fremsat, er meget vanskeligt at overse som helhed. Det står mig klart, at der har været mange og svære forhandlinger. Finansministeren nævner jo selv i sin fremsættelsestale de modstridende interesser, der har gjort sig gældende. Vi kender fra tidligere forhandlinger i toldlovsudvalget ikke alene en interessestrid mellem importør og producent; men i mangfoldige tilfælde oplever vi også, at industrien har forskellig opfattelse af og interesse inden for samme varegruppe. Når der så skal — og det mener jeg der skal — tages et rimeligt, ja, et stort hensyn til beskæftigelsen, kan det meget vel kollidere med visse forbrugerinteresser. Jeg kan ikke vurdere, om der er ramt rigtigt. Først når vi i udvalget får forelagt de forskellige ønsker og krav fra erhvervslivet og får forelagt finansministeriets argumenter for dets stillingtagen, kan vi gøre os et begreb om, hvorvidt der er ramt rigtigt eller ej.

Toldtariffen indeholder omkring 1 500 positioner. Deraf er 1 029 foreslået uændret, 296 positioner er foreslået forhøjet, og videre er 170 positioner foreslået nedsat. Det samlede toldprovenu er omtrent det samme. Det vil sige, at Danmark trods disse ændringer, disse omlægninger, stadig væk er et land med samlet lavt toldniveau, et lavtariffiland. Dertil kommer, at de nu foreslåede todsatser jo næsten ingen virkning får over for de syv, men selvfølgelig senere over for de seks, da de nedsættes med 20 pct. den 1. juli 1960.

Man kan rejse det spørgsmål, og det ved jeg er gjort under forhandlingerne, om der ikke alene heri er en vis fare. Vil det ikke være sådan, at andre landes industrier vil kaste deres overskudsproduktion ud på de markeder, hvor det er lettest at komme ind? Og når vareområdet er liberaliseret, er det toldniveauets højde, der vil være afgørende for, hvilke lande de først og fremmest vil kaste sig over, og på de områder, hvor vi har en del lavere told end andre lande, vil det være vor industri, der vil blive udsat for denne hårde konkurrence.

Når et forslag som dette skal udarbejdes, er det klart, at der ud over de hensyn, jeg har nævnt til forskellige interessegrupper, er hensynet til vore internationale forpligtelser, hensynet til GATT.

Jeg er vidende om, at man inden for